



I Tirada Intercomarcal de Competició de Bitlles a Cambrils

SUMARI

EDITORIAL:

- 2 Problema Greu

OPINIÓ DE LA GENT

- 3 Una Opinió
Naderías
Caminant i observant
Al Defensor del pueblo

ACTIVITATS DIVERSES

- 5 I Trobada Intercomarcal de competició de Bitlles a Cambrils
Gimnàstica a la Platja
Aula d'Extensió Universitària per a la Gent Gran de Cambrils

REFRANYS POPULARS

- 8 Octubre-Novembre

TEMPS PASSATS

- 9 Anar al Rovelló

GASTRONOMIA

- 10 L'estofat

RECEPTES DE CUINA

- 11 Bou a la Jardineria
Gallina amb rovellons

CONSELLS VARIS

POESIES

- 13 Campanero
Puntals al Cel

SALUT

- 14 Como chinchetas en los pies
Saber perder

REPASANT LA HISTORIA

- 16 Les nostres arrels: Carles Príncep de Viana

INFORMACIÓ I SERVEIS DEL CASAL

ENTRETENIMENTS

- 20 POTI-POTI FOTOGRÀFIC
Secció de billar del Casal

EDITORIAL

Problema Greu

Ens arriben notícies alarmants sobre la violència domèstica a Espanya. Segons últimes notícies de la premsa, vint-i-sis dones i dotze homes han mort en episodis de violència domèstica amb els seus cònjuges o parelles en els primers sis mesos de l'any i, les denúncies per maltractaments presentades per dones en aquest semestre han arribat a les 14.279, mentre que les denúncies presentades per homes han sigut de 2.286.

El panorama és dramàtic i si bé el Govern de l'Estat i l'oposició pugnen per presentar fórmules que puguin alleugerir el problema, com per exemple que les dones maltractades puguin tenir una assegurança d'atur, encara que no compleixin "les condicions i els drets necessaris".

Quines podrien ésser les causes d'aquesta situació? Una possibilitat podria ser un medi que arriba a totes les llars com és la televisió, per la violència que contenen molts dels programes que es projecten, també es podria arribar a pensar que el maltractament forma part de la vida diària, o tal vegada, la falta de comprensió i de paciència entre les parelles pugui també impulsar l'augment d'aquesta lacra.

Si analitzem profundament aquesta situació podem arribar a pensar que la convivència i l'amor als germans és un manament que tenim sobre la taula, i no el podem oblidar. Si no infonem en els nostres tractes una corrent d'espiritualitat, que estigui per damunt de conductes equivocades, correm el risc de que sigui pertorbada una pacífica i plaent vida social.

Cadascú de nosaltres podem aportar un gra de sorra perquè puguin desaparèixer aquestes situacions que estan en contra del degut respecte entre les persones, fent-nos més atents cara als demés i més sociables en la vida diària.

Opinió

Aunque nacido en Cataluña, la verdad es que no me importa, ni mucho ni poco que me llamen español. A decir verdad creo que todos los nacionalismos son malos. Me molestaría más, creo, haber nacido en África y ser negro y menos haberlo hecho en Andorra, en la casa de un gran comerciante, pero el nacer en Salamanca, Barcelona o Sevilla no creo que me autorice a nada. Lo digo por los vascos. Parece ser que ahora quieren ilegalizar a los Batasuna, por terroristas, y por otra parte, éstos quieren cambiar de nombre ¿Cómo los van a ilegalizar?, ¿Será constitucional?, si de mi dependiese, que afortunadamente no es, ni será el caso, les dejaría que se llamaran como quisieran P.I.V., por ejemplo (Partido Independista Vasco) ó LIBRE como los taxis, pero sin matar, sin engañar a la gente y que les vote quien quiera. Hay que respetar la libertad de expresión y no ya la de expresión, si no todas las libertades que no incumplan la ley. Vivimos o intentamos vivir en una democracia. Si además entre todos conseguimos que no haya violencia, no haya robos, que no haya droga ni miseria, que no haya paro y que la mayor cantidad posible de gente de ésta, nuestra España, pueda vivir decentemente, habremos conseguido una buena política. Se que no es fácil, porque hay muchos estafadores, mucha gente que quiere vivir bien sin trabajar y otros que no pueden vivir ni mal, porque no tienen trabajo, pero a eso han de dedicarse los que gobiernan para que España vaya bien a mejorar el sistema de vida de todos los españoles, no a ilegalizar, ni insultar, ni defender partidos. Todos los partidos son tendenciosos y creo que el único interés real de esta España de hoy es el bienestar de todos los ciudadanos, incluso de los que están aquí, no habiendo nacido en España.

Es una opinión.

Naderies

- Que el Barcelona gane al Parma y pierda con el Ajas, en la pretemporada y que el Sr. Van Gaal diga que está más contento del segundo partido que del primero.
- Que el Sr. Van Gaal sea entrenador del Barcelona y una de sus primeras gestiones sea echar a Sergi y a Rivaldo.
- Que a partir de los Pirineos para arriba, en casi todas las Estaciones de Servicio tengas gratuitamente agua corriente, aseos, tomas de corriente y lugares donde aparcar.
- Que las purinas filtradas de cientos de granjas de tocinos hagan que en más de 130 pueblos de Cataluña, entre ellos Cambrils, las aguas del grifo no sean potables y las Autoridades competentes no digan nada, o no lo digan con la suficiente publicidad para que se enteren todos los usuarios.
- Que en las playas de Cambrils, vayas a ducharte donde hay cuatro duchas y solo funcionan dos y cuando acabas de ducharte, te vas con los pies llenos de barro porque

OPINIÓ DE LA GENT

la arena del "parket" no se ha limpiado desde....

- Que te cobren una fortuna por un Departamento del TALGO, con dos estupendas literas, aseo y ducha, pero que no puedas dormir por el traqueteo del tren.
- Que la carestía de vida, o la cesta de la compra, desde primeros de año, es decir desde que compramos y pagamos con Euros, y a pesar de lo que digan Estadísticas y los Sres. que gobiernan, ha subido una barbaridad.
- Que muchas campañas y muchos despliegues anti-accidentes de tráfico, pero que cada semana haya más muertos en las carreteras, eso si, por culpa de los conductores o como dijo aquel Ministro, esos pasa porque España va bien y hay muchos más coches.
- España va bien, pero en la Unión Europea somos el tercer país empezando por la cola, respecto al bienestar general. No hablemos de detalles.
- Para acabar como hemos empezado, que Saviola, Mendieta y Riquelme se quejen de que los puestos que les asigna Van Gaal, no son los más indicados para que den un buen resultado en el campo.



Sr. Franquet

Caminant i Observant

No deixaré d'insistir, amb temes que tenen directe implicació i perjudiquen a les persones que encara tenen il·lusió de veure coses de casa nostra caminant. Senyors de l'Ajuntament, pensin que els que vivim al Cambrils de tota la vida tenim el dret de retreure aquestes petites coses, però molt importants. En primer lloc, tinc que dir, i per massa ja ho saben persones molt importants de dins del Consistori, i com veig que no se'n recorden tinc l'obligació d'expressar per la Veu del Casal, que és la gent gran les que majoritàriament "caminen" per la via de la riera, a sota el Pont del tren, lloc on abans hi havia una pas de

OPINIÓ DE LA GENT

zebra que un dia van decidir treure'l per raons de circulació i perill, cosa que considero molt positiva, però el que no considero tant positiu és que ens obliguen a passar a tots els vianants per una imaginable acera. Ja que si es veritat que pel costat de la riera hi ha una acera molt ben feta, però pel costat que tenim de passar se't claven a les plantes dels peus les pedres, cosa que no te disculpes per les persones responsables, perquè si per raons d'urbanisme no volen fer la acera com déu mana, al menys hi podrien posar una mica de ciment y deixar-ho pla, així de passada, les mares que porten fills petits en els seus cotxets no patirien com ara.

Una altra cosa a citar es que, quan sortint del pas de zebra que passa per sota la nacional 340 trobem la barana que obliga a passar per un costat o per l'altre, cosa molt correcta, però senyors, marqueu el pas de zebra i la seva corresponent senyal; d'aquest mode, podran evitar accidents que per desgracia ja en tenim suficients.

Sàpiguen els responsables que exposo aquests fets perquè s'arreglin, ja que es per bé de tots.



Sr. Anton Mendoza

Al Sr. Defensor del Pueblo

Respetable Señor:

Alguna vez han dicho los medios de comunicación que el foro que tan dignamente usted preside, se ve desbordado por la gran cantidad de reclamaciones a las que tiene que atender y solucionar y que entre éstas ocupan un importante lugar las que se refieren a relaciones entre la Banca y sus clientes. Me lo creo y lo doy por seguro, puesto que yo mismo, y sólo a efectos de general conocimiento y de aviso de no bajar nunca la guardia en los tratos con la misma, me permito exponerle el siguiente caso.

El año 1996 deposité en una entidad Bancaria, Caja de Ahorros para ser más concreto, una cantidad por tres años sujeta al movimiento bursátil. A su vencimiento, abril de 1999 y con resultado cero, me dejé convencer para dejar la inversión por tres años más. Se ve que en la Banca hay bastantes "delfines" que salen bien enseñados por los "tiburones", puesto que uno de ellos hasta me sorprendió por los cantos y alabanzas con que me presentó el entonces nuevo "Plan Capital Eurotop" que conlleva un 0.75% de interés, un seguro de vida por 15 años y una penalización por rescate del 7,000 % durante la vigencia del contrato, asegurándome que a los indicados tres años, plazo al que yo siempre me había sometido, podría retirar en el peor de los casos mi inversión íntegra sin ninguna clase de descuento.

Bien, el mes de abril del corriente 2002 finalizó el plazo y me vi sorprendido al comprobar que en concepto de rescate me deducían 2.567 pesetas que junto a las 11.250 que sumaban los intereses que tenía que haber percibido suman 13.817. Por fin puede ver claro el afán e insistencia del "delfín" de turno en aconsejarme la firma de la póliza. Seguro que si Don Quijote hubiese vivido sus andaduras en los tiempos actuales, cambiando algún sustantivo le diría a su bravo escudero "con la Banca hemos topado querido Sancho".

Ahora bien, Sr. Defensor del Pueblo, no se si lo apreciará usted de la misma manera, pero yo entiendo que no es ético y por tanto algo "leonino", el que se te mezcle un seguro de vida medio escondido en una inversión, que dicho sea de paso, al inversor no se le manda notificación alguna donde ha sido utilizada, por lo que dada la actuación de la entidad bancaria, uno puede pensar que en lugar de haberla invertido en renta variable, lo haya hecho en renta fija y haberse embolsado en seis años, y sólo al 3%, la cantidad bruta de 90000 pesetas y aparte, las consabidas 13817 pesetas, de las cuales supongo que alguien recibirá la consiguiente comisión.

Así pues, con todo el respeto, me permito sugerirle que toda documentación bancaria, relativa a créditos, débitos, inversiones, etc, etc, aparte de no llevar letra pequeña, debería introducir cláusulas o anotaciones originales del Defensor del Pueblo en las que se advirtiese que en cualquier punto que pudiese considerarse fijado con falsedad o imperativo por alguna de las partes, daría lugar a su anulación por considerarse contrato "leonino". Desde luego nadie puede dudar de que parte están siempre los leones.

Sr. Defensor del Pueblo, procuraré hacerle llegar la Revista "La Veu del Casal" del Casal Municipal de la Gent Gran de Cambrils, donde confío se publicará el presente escrito, aunque me parece recordar que las delegaciones locales de la organización a su cargo le pasan toda documentación que sea publicada con referencia a su benemérita labor.

Mientras tanto, reciba mi consideración más distinguida. Atentamente,



Sr. J. Sabaté

ACTIVITATS DIVERSES...

I Tirada Intercomarcal de Bitlles a Cambrils

El passat 15 d'agost, festivitat de Sta. Maria, es va celebrar la I Tirada Intercomarcal de competició de bitlles a Cambrils.

La Competició es va celebrar al Parc de Pescador, on l'Equip de Bitlles del Casal Municipal va muntar una pista de 12 carrils i va preparar la zona amb cadires, ombrel·les (gentilesa de Toldos Sol i Mar), ampolles d'aigua, etc., per tal que tots els participants, àrbitres i observadors gaudissin de la Tirada.

La diada es va iniciar amb una sardinada popular per a tots els assistents, gentilesa de la Regidoria de Benestar Social de l'Ajuntament i la Junta de Govern del Casal Municipal de la Gent Gran de Cambrils, comptant amb la col·laboració de l'empresa Vermut Miró que va aportar el moscatell per a les postres, la cooperativa Agrícola de Cambrils que va facilitar l'oli d'oliva i fruita, i el propi equip de bitlles del Casal que va ser l'encarregat de portar les postres.

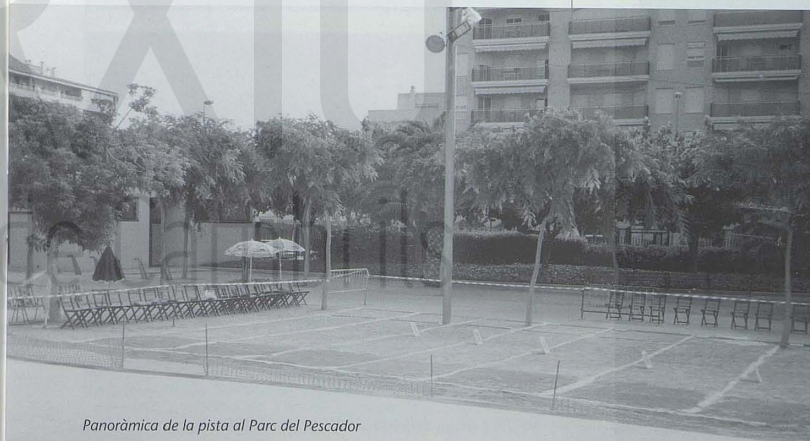
La Cooperativa Agrícola de Cambrils i "la Caixa" del passeig La Salle, van ser les entitats que van subvencionar els equips esportius de l'equip de Cambrils.

En aquesta tirada van participar 16 municipis: Alforja (6 persones), Coldejou (3 persones), Corbera d'Ebre (13 persones), el Pinell de Bray (5 persones), la Fatarella (6 persones), l'Hospitalet de l'Infant (16 persones),

Masboquera (7 persones), Mont-Roig del Camp (16 persones), Pratdip (12 persones), Rasquera (8 persones), Reus (10 persones), Tivissa (13 persones), Vandellòs (7 persones), Xerta (9 persones), Benissanet (12 persones) i Cambrils (30 persones).

La competició va començar quan van ésser les 10 hores del matí i la classificació va ser la següent:

- CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS:
 - 1er. La Fatarella
 - 2on. Hospitalet de l'Infant
 - 3er. Rasquera
 - 4t. Vandellòs
 - 5è. Xerta
- MILLOR TIRADOR DE L'EQUIP
 - 1er. Joan Antoni Salgado (Hospitalet de l'Infant)
 - 2on. Francesc Sambró (la Fatarella)
 - 3er. Joan Losilla (Cambrils)
- CLASSIFICACIÓ TIRADA LLIURE (11metres)
 - 1er. Jordi Torres (Hospitalet de l'Infant)
 - 2on. Joan Altadill (Corbera d'Ebre)
- CLASSIFICACIÓ TIRADA LLIURE FEMENINA (9 metres)
 - 1era. Carme Lahoz (Hospitalet de l'Infant)
 - 2a. Montse Castellnou (Tivissa)
- CLASSIFICACIÓ TIRADA LLIURE INFANTIL (9 metres)
 - 1er. Nil Rofes (Mont-Roig del Camp)



Panoràmica de la pista al Parc del Pescador

La Regidora de Benestar Social, Sanitat, Ensenyament i Formació de l'Ajuntament de Cambrils, la Sra. Montse Garrido, juntament amb el Vocal d'Esports del Casal Municipal de la Gent Gran de Cambrils, van ser els encarregats de lliurar les copes als guanyadors. La botiga "Toldos Sol-i-Mar" de Cambrils va obsequiar amb una copa a l'Equip de Bitlles de Cambrils.

ACTIVITATS DIVERSES...

● GIMNÀSTICA A LA PLATJA

Aquest estiu, durant el mes de juliol i agost, a l'igual que en anys anteriors, un grup d'usuaris del Casal ha participat a l'activitat de Gimnàstica a la platja, concretament a la platja del Regueral.

Aquesta activitat gratuïta, es organitzada per la Regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Cambrils.

La majoria d'usuaris del Casal, que hi prenen part, són les que han participat durant tot el curs a les diferents activitats esportives que el Casal posa a la seva disposició.

La Gimnàstica a la Platja té molta acceptació i participació, tant per part d'homes com de dones. Aquest any hem comptat amb la participació de més d'una cinquantena de persones.

L'activitat s'ha realitzat tres cops a la setmana, els dimarts, dimecres i dijous, pel matí de les 10 a les 11 hores.

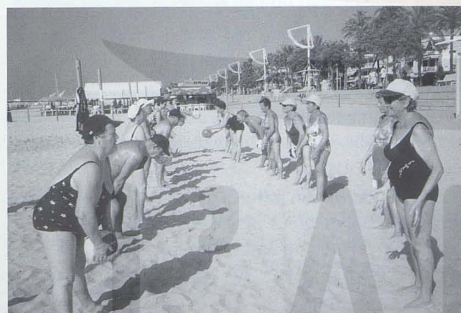


Foto de grup dels assistents a l'activitat

Per acabar dir que la Tirada va ser tot un èxit,

**FELICITATS EQUIP DE BITLLES
DEL CASAL MUNICIPAL
DE CAMBRILS
PER TOT EL TREBALL
QUE HEU REALITZAT!!!!**



La Regidoria de Benestar Social lliurant la copa al Sr. Joan Losilla (Cambrils), tercer millor tirador dels equips participants

ACTIVITATS DIVERSES...

● Aula d'extensió universitària per a la gent gran -Casal Municipal-

Pel pròxim dia 9 d'octubre està prevista la inauguració del Curs 2002/2003. En el programa del primer trimestre hi ha una gran varietat de temes com són els següents: Antoni Rovira i Virgili, Dieta equilibrada, Gimbernat, Conservar o destruir les edificacions dels nostres avantpassats, Astronomia, Verdguer, Veritats i mentides de les llegendes històriques i tradicionals, Els reptes de futur de la llengua catalana, Goya i el seu temps, el dret a la lliure determinació dels pobles, etc. Tots ells, com sempre, tractats pels professors que envia la Universitat Rovira i Virgili, especialistes en els temes mencionats.

Encorajo als antics alumnes, i a tots els que es vulguin, a matricular-se pel proper curs 2002/2003, perquè

l'experiència ens ha mostrat, en el temps que portem de vida de l'Aula, que sempre viu l'interès per aprendre, i el resultat ha estat molt profitós.

Ens veiem!!!!



Sr. Josep M. Vallès

President de les Aules D'Extensió Universitària a Cambrils

REFRANYS POPULARS

OCTUBRE

"L'octubre al peu,
prepara l'arreu"

"Si a darreres d'octubre
sembres ton blat,
el segaràs més aviat"

"Quan l'octubre és arribat,
sembla el sègol, l'ordi i el blat"

"L'octubre, octubret,
se'n porta el calor i
ens porta fred"
(En aquest mes el temps comença a variar passant d'un temps més calorós a un altre de més fred).

NOVEMBRE

"Quan novembre ve
abriga't bé"
(Arriba el fred, i ens diu que ja ens podem posar mes roba).

"Novembre: Tots Sants lo primer,
i Sant Andreu lo darrer"
(El dia de Tots Sants és l'1 de novembre i el 30 és el dia de Sant Andreu).

"Tots Sants en dilluns
festes a munts"

"Per Tots Sants sembla
amb les dues mans"
(Aquesta és una tradició, què per tal data porta sort el sembrar).

FE D'ERRADES

En el número passat de la revista, a la pàgina 14, a la secció de salut, hi ha una errada de transcripció, en el títol de l'article on posa "penodontitis" i hauria de posar "periodontitis". I en la pàgina 17, on hi posa el casament efectiu entre Peronella de 14/15 anys i Ramon Berenguer IV, que en té entre 22/23 hi ha de posar entre 36/37.

Anar al rovelló

Estic escrivint el primer dia de la tardor - diguem-ne oficial - ja que amb això del temps no ens hi podem fixar pas massa perquè hi ha dies a l'hivern que fa calor, i hores a l'estiu en que si un no se'n donés una mica de vergonya es posaria una jaqueta. Precisament suposo que, qui més qui menys, tothom estaria d'acord en que l'estiu del 2002 ha estat un estiu atípic, especialment la segona meitat, on aquí avui i allà demà, han caigut xàfecs en un lloc, aiguats en un altre i, ben repartides, Déu n'hi do de les calamarsades i pedregades que han hagut d'aguantar moltes de les nostres comarques.

Amb tot això es produeixen les condicions atípiques perquè els rovellons i els bolets facin la seva aparició al bosc i consegüentment al mercat. La possibilitat d'un bon any de rovellons cal basar-lo en dos aspectes: la pluja i la humitat en el moment i lloc adequats i unes temperatures de calor moderada i sense ventades. Per obvi, no cal dir que els bolets ni neixen a la sorra de la mar ni en terres de conreu, sinó en els pinars i alzinars, al pla o a la muntanya, però amb més incidència als pujols o turons on la vegetació és espessa i propícia.

A Catalunya la "devoció" pel rovelló és patent. En altres llocs de la península fins no fa pas gaires anys en feien poc cas, tot i sent-ne molt bons productors. Ara les circumstàncies han canviat perquè s'han adonat de la

demanda del mercat i encara que per menjar-se'ls els diguin poca cosa, sí que es dediquen a collir-los per a la venda.

Tornant a casa nostra, cal reconèixer que la passió boletaire és extraordinàriament estesa arreu. Al camp i a la ciutat, i ara afavorida per la mobilitat que donen els cotxes i les motos, que en poques hores, et porten a llocs ben allunyats on, abans, només era possible anar-

hi els veïns de les rodalies. Ara, molts aficionats

de Cambrils, i el mateix fan els de les

altres ciutats i pobles de

Catalunya, agafen el cotxe i

en unes poques hores es

planten al pre-pirineu

català o aragonès, i fins

i tot més lluny. Només

amb una mica de sort,

no cal pas massa,

omplen els cistells i al

capvespre tornen a ser a

casa. També, amb molta menys

abundància, se'n poden trobar en indrets molt

més propers com als tossals muntanyencs de Prades,

Mont-roig, Riudecanyes, Vandellòs i termes dels

voltants.

Una cosa, però, resta clara, per plegar rovellons s'ha d'anar a fora. No crec pas que avui se'n pugui collir cap a Cambrils, fet que no passava abans ja que dins el terme hi havia pinars on no era pas difícil trobar-ne. Avui, però, els rovellons i quasi també els pinars s'han acabat, restant només com zones ornamentals.



Sr. Josep Salceda

L'estofat

L'estofat és un guisat que tendeix a desaparèixer. L'estofat es pot fer amb molts elements; es pot fer estofat de llebre, que pot ésser excel·lent.

El que passa, es que en el nostre país hi ha moltes menys llebres que persones interessades en menjar-ne, i això fa que sigui un plat poc habitual i car. També es pot fer un estofat amb conill de bosc, que, de vegades, es de primera. El que passa es que aquesta classe de conills es reproduïxen molt lentament, i menjar-ne d'autèntics no es fàcil. D'això, ha aparegut l'alça del conill casolà, que no es de la mateixa qualitat, ni de bon tros.

Essent les coses així, no queda en el mercat, més que l'estofat de vedella. Si en aquest país existís el bou, es podria afegir als estofats que hem citat. Seria, probablement, el millor que es podria fer. Però nosaltres no tenim ni el clima favorable, ni les pastures prou tendres per tenir bous mengívols.

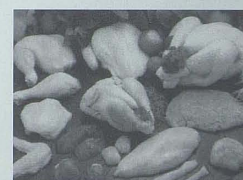
Hi ha persones que creuen que l'estofat consisteix en un plat que es fa a base d'una fórmula determinada, o sigui, amb la carn marinada amb vi negre, o no, all, ceba, patates, la fulla de llorer, oli i sal. Evidentment, s'ha de seguir la fórmula, però sovint, el que passa, es que amb la fórmula no n'hi ha prou, perquè encara que se segueixi al peu de la lletra l'estofat, sovint, no apareix ni es manifesta.

La paraula estofat prové de la paraula francesa "estouffé", es a dir, ofegat, asfixiat, perquè l'essència d'aquest plat consisteix a fer-se en una olla o cassola completament tapada, per tal d'aconseguir que els seus principals elements s'integrin amb la seva pròpia substància amb la mínima intervenció de l'aire exterior, aprofitant al màxim tots els matisos dels ingredients, fent que el calor interior del recipient, estufi i engrandeixi el que conté.

En els moments actuals, l'estofat que es fa en alguns llocs no té res a veure amb l'estofat tradicional. Es fa fregir la carn d'un cantó i les patates de l'altre; es posa sobre el conjunt una salsa prefabricada de pot o de sobre, s'hi afegeixen pèsols d'una duresa de perdigons, i ja està. Ni tan sols es té la discreció de guisar-ho tot conjuntament. En surt un estofat per fer diners, no per menjar, i la gent s'ho menja, i encara de vegades feliciten al propietari perquè ha servit una cosa fora del corrent. Hom queda veient visions. Què s'ha fet del paladar de la gent?



Sr. Joaquim Llorens





BOU A LA JARDINERA

Ingredients per a 4 persones:

1 Kg de bou per guisar
1 ceba
1 pastanaga
1 porro
3 o 4 dents d'all
2 cullerades de farina
Oli

Guarnició:

200 g de pèsols cuits
4 espàrrecs cuits
4 carxofes cuites
12 xampinyons
Aigua i sal
Julivert picat

Preparació:

Posa a coure en aigua i sal la pastanaga, el porro, la ceba i l'all. El bou en olla a pressió tarda 20 minuts.
Un cop tou retireu-lo del foc, el fas a filets i resguardes el suc.
Pica l'all a làmines i posa'l a daurar amb oli en una cassola, afegeix la farina sense deixar de remenar, afegeix el suc, continua remenant i aconseguiràs una salsa espessa. Després les verdures de la guarnició, excepte els espàrrecs, ho rectificues de sal, afegeix el julivert picat i que cogui tot dos o tres minuts més.
Es serveix en una font, la carn trossejada, la guarnició i la salsa per sobre.

ALETES A LA COSTA BLAVA

Per aprofitar les ales del pollastre, a continuació, us facilitar-ne una recepta típica a la Costa Blava "França", i al mateix temps molt gustosa.

Ingredients per a 4 persones:

1 1/2 d'ales
1 pastanaga
3 cullerades de farina
6 cullerades d'oli
1/2 quilo de tomàquets
Pebre negre

1 ceba
1 rama d'api natural
Sal
Dents d'all
8 olives negres

Preparació:

Rentar i escórrer bé les ales. Fer a làmines les cebes, netejar la pastanaga i l'api i tallar-ho a rodanxes grans.
Posar les ales junt les hortalisses en una olla gran, amb aigua i sal suficient per que bulli fins que estigui tot ben tou.
Sofregiu a foc lent la ceba, l'all i els tomàquets tallats a daus.
Normalment, en tres minuts sol ser suficient perquè el sofregit quedi ben daurat i tou. Les olives es tallen a trossos i s'afegeix 1/8 de litre de brou de bullir les ales i el vi blanc, deixar bullir lentament. Rectificar de sal i pebre i servir ràpidament. Pot acompanyar-se amb una mica d'arròs bullit.



Sra. Rosario Díez

GALLINA AMB ROVELLONS

Ingredients:

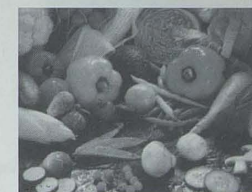
Gallina, farina, ous, sal, pebre, oli, nou moscada, ametlles torrades, alls, vinagre, rovellons, brou.

Preparació:

Quan la gallina estigui cuïta, després d'haver fet el brou, l'heu de tallar a trossets, la rectifiqueu de sal i pebre, l'arrebosseu amb farina i ou batut i la fregiu en una cassola. Fregiu a part els rovellons i poseu-los a la cassola amb la gallina; heu de fer també una picada amb les ametlles, l'all i l'ou batut, i posar-ho tot junt amb una mica de nou moscada, de vinagre i de brou. Tapeu-ho ben tapat i ho deixeu coure.



Sra. M Dolors Ribes



CONSELLS CULINARIS

Eliminar inquilins dels bolets:

Un mètode que s'acostuma a utilitzar per eliminar inquilins es posar els bolets sobre un paper blanc al forn i escalfar-los, no més de 50 graus centígrads, per uns minuts, els inquilins normalment abandonen "l'habitatge", els veurem al paper i a la brossa.

Ous durs

Perquè durant la cocció no s'activelli la crosta, afegeix a l'aigua una cullerada sopera de sal.

Un símptoma de que l'ou està massa cuit és que la gema està verdosa. Perquè recuperi el color posar-li unes gotes de llimona.

Pelat de tomàquets:

Als tomàquets que volem pelar, se'ls fa una petita creu amb un ganivet molt afilat, sense profunditzar a la carn, just tallar la pell. S'introdueixen en una olla amb aigua bullint els tomàquets i s'escalden durant uns segons i es treuen. A la creu que heu fet veureu que s'ha aixecat la pell, tireu d'ella i el tomàquet es pelarà fàcilment i el tindrem llest pel seu ús. Si volem que no s'estovin els posarem en aigua freda quan els traiem de l'olla.

Aclarir la mantega:

Aclarir la mantega significa treure-li el sèrum (substància que posseeix la mantega, a major sèrum pitjor qualitat de la mantega). S'utilitza sobretot per fer salsa com l'holandesa. El mètode d'utilitzar-lo és: en un cassó alt i estret fondre la mantega molt lentament sense remenar el cassó. Un cop fassa es deixa refredar que es solidifiqui i posteriorment es fa un forat al centre fins el fons que es on reposa el sèrum líquid. Un cop fet el forat es tomba boca avall perquè caigui el sèrum.

Bacallà mai sec:

Perquè no quedi sec el bacallà, hi ha que fer tres coses. Per una banda, dessalar-lo bé (el bacallà que es troba avui en dia s'ha de dessalar menys que el d'avanç: en hi ha prou en tenir-lo dia i mig, canviant d'aigua cada 6-8 hores). Una altra cosa: escalfar-lo un mica en aigua avanç de cuinar-lo (es posa en aigua calenta però sense bullir uns dos minuts). I el més important: cuinar-lo molt poc, que no bulli o que ho faci molt poc temps.

Gaspacho molt lleuger

Per a les persones que estem a dieta i no volem privar-nos de l'exquisit gaspacho, aquí teniu un truc, en lloc de pa poseu-li un bon manat de pastanagues rallades, li donarà la textura del pa i al menys no engreixa tant.

Sardines sense olor:

Quan vulguis fregir sardines i que no faci pudor tota la casa, posa una rama de julivert a l'oli i fregiu-lo. Aleshores ja pots fregir les sardines.

Truita ràpida i sana:

Fes la truita com sempre (si vols que sigui esponjosa, ja saps, llet i llevat) però les patates les fregeixes al microones. Deu minuts les patates i la ceba tallades fines, amb la sal, i un raig d'oli (un raig, res de cobrir ni res semblant). Als cinc minuts remous i poses uns altres cinc. Després a la paella i la deixes fer com t'agradi. Al menys evites la feina de fregir les patates durant mitja hora o mes, i que surtin olioses. Una truita sana i si no dius res, no es nota la diferència.



CAMPANERO

Un campanero en su ermita
sollozante suplicaba,
-¡Me siento muy mal Señor,
sin fuerzas para tocar las campanas
quiero subir y no puedo
mis años y mis dolencias
no me permiten preparar
allá arriba, a la torre de la iglesia!-

Muda se quedara la Aldea,
mudos se quedan los campos
si yo no puedo subir y replicar mis campanas
como están acostumbrados.

Ya no tocarán a Gloria,
ya no anunciaran el Alba
ni el día de Navidad
anunciaran de Jesús el nacimiento,
ya no doblaran a muerto
para un familiar o amigo
ya no se oír el tañer
de mis queridas campanas
-¡Señor, dame fuerzas para subir
esos últimos pelados,
que quiero morir entre ellos
¡Te lo suplico Señor!
déjame por un momento
echar mis campanas al vuelo
que la Aldea y los campos
sepan que su campanero
murió sonriente y feliz
oyendo el último replicar
con la mirada hacia el cielo
oyendo como un quejido
que en su último replique
estaban doblando a muerto!.

Josefa Mendo



PUNTALS DEL CEL

Sabeu algú de vosaltres
què són els puntals del cel ?
És la verdor que ens envolta,
els arbres són els primers
que amb els seus troncs i les rames
se'n diuen PUNTALS DEL CEL.

Què fariem sense els arbres?
No sentiu molta tristor
quan en veieu de trencats
que aquells pins que verdegaven
Arran de terra han quedat.

Ho quan un Pinaret crema
hi tot queda gris hi mort.
La verdor que es font de vida
que si perdem la natura
perdrem la respiració.

Puntals del cel
quants més ni hagi millor
posem puntals a la terra
que guardi el cel de manera
que mai no caigui ningú.

Que la verdor que ens envolta
la sapiguem conservar,
que el ciment, no pugui vèncer
la verdor dels nostres camps.

Tanqueu els ulls, un moment
imagineu-se millor
que fora si el voltant nostre
no existís la verdor?
Què amb l'afany de construir
tot fora fang, pedra i roca
hi perdríem el camí.

Quants arbres, es tallen sempre
i com es perd el conreu.
Es van alçant les cases altes
I es perden puntals del cel.
¡Quin món més trist quedarà
si algú no hi posa remei!.

Maria Mas i Lluch



SALUT

Saber perder

Me refiero, naturalmente a saber perder peso, saber perder de lo demás ya nos enseña, y demasiado la vida.

Del sobrepeso a la obesidad solo hay un paso. De cien gramos en cien gramos se consigue un kilo y un kilo da pie a otro, así muchas personas pasan del sobrepeso a la obesidad sin darse, a veces, cuenta, con el consiguiente riesgo para su salud. Otros solo han ganado una talla más. En cualquier caso, ha llegado la hora de poner las cosas en su sitio, pero hay que recordar que el adelgazar es una carrera de fondo, no hay sprint que valga. Lanzarse en busca de dietas milagro, pastillas mágicas o tentadoras ofertas publicitarias, es lo peor para adelgazar racionalmente. Para perder peso....

- 1 Recordar a Moliere que, en su momento dijo "hay que comer para vivir pero no vivir para comer". Esta frase se atribuye también a Sócrates.
- 2 Huir de las dietas hipocalóricas o muy restrictivas porque puede inducir, por un mecanismo muy conocido fisiológicamente, a perder masa muscular. Es el caso que se ve muchas veces del individuo que se ha sometido a esta dieta y se le ve con una gran barriga y unas piernas y brazos como palillos...
- 3 Seguir la dieta mediterránea.

En las últimas encuestas, en el ámbito nacional se constata que esta dieta se está abandonando lamentablemente. Ahora se tiende a una dieta hiperproteica. Antes se comían legumbres o platos de cuchara al menos tres días a la semana. Esta costumbre está desapareciendo. Cada vez se toma menos pescado, patata o verdura y aumenta el consumo de carne, embutidos o precocinados, productos proteicos y grasos por lo cual, automáticamente aumenta la cantidad de calorías ingeridas.

- 4 Comer 4 o 5 veces al día. Hay que acostumbrarse a repartir el alimento durante el día. Así quemamos lo que ingerimos y no se acumulan reservas de grasa. Poco



y repartido. De todo, sino restricciones. No se trata de vetar sino de planificar, sin obsesiones.

- 5 Incrementar el ejercicio físico -caminar, bicicleta, nadar...- Esto lo deben hacer todos, gordos, flacos, rubios o morenos. Es muy interesante la práctica del Tai-Chi.
- 6 Ponerse en manos de un especialista en nutrición que estudie las causas del sobrepeso y obre en consecuencia.

No me alargo más porque los artículos largos nadie los lee y yo tampoco.



Dr. Pasalodos



SALUT

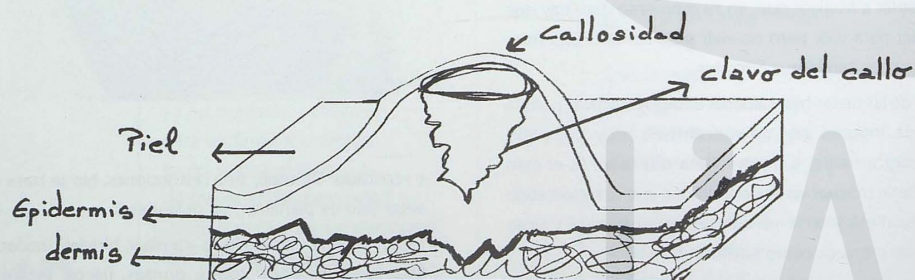


● Como chinchetas en los pies

Todo el mundo sabe lo que es un callo. Se suelen producir en los dedos de los pies, en talones o en plantas de los pies. Suelen aparecer allá donde la piel está permanentemente expuesta a una fricción, presión u otra forma de irritación por ejemplo, en las partes del pie que rozan con el calzado. Al principio se forma una callosidad y al persistir la presión aparece un callo. Hacia él empiezan a afluir células queratinosas, formándose una concentración de células cutáneas especialmente duras formando como una bola. La punta de la bola sigue creciendo hacia dentro en dirección a la dermis, rica en nervios. Es como una chincheta cuya punta o

pivote llega hasta la capa papilar de la dermis, atravesada de nervios, donde permanece anclada. Este espolón se suele identificar con el expresivo nombre de clavo. Mientras no lo tratemos adecuadamente el callo seguirá hondando el tejido cutáneo, con resultados muy dolorosos creando incluso una zona de inflamación alrededor que agrava el dolor.

No es casual que las mujeres sufran más callos en los pies que los hombres. Los zapatos con tacones hacen que todo el peso del cuerpo recaiga sobre los dedos y la parte anterior de las plantas, con el exceso de presión en estos puntos.



TRATAMIENTO

- 1 Utilizar calzado cómodo, calcetines sin rugosidades.
- 2 Reblandecer los callos con agua tibia con sal, vinagre o jabón, de esta forma se evitan infecciones sobreañadidas, a la vez que se mantienen los pies limpios.
- 3 En las farmacias expenden tinturas o cataplasmas anticallós, por lo general, a base de ácido salicílico, aunque lo más recomendable es acudir al podólogo o al callista y seguir sus indicaciones.
- 4 En ningún caso nos serviremos de una hoja de afeitar o de unas tijeras para cortar el callo, pues podemos aumentar la inflamación y la infección consiguiendo aparte de poderse formar una úlcera tórpida cuyo tratamiento, a edades avanzadas, es muy comprometido.

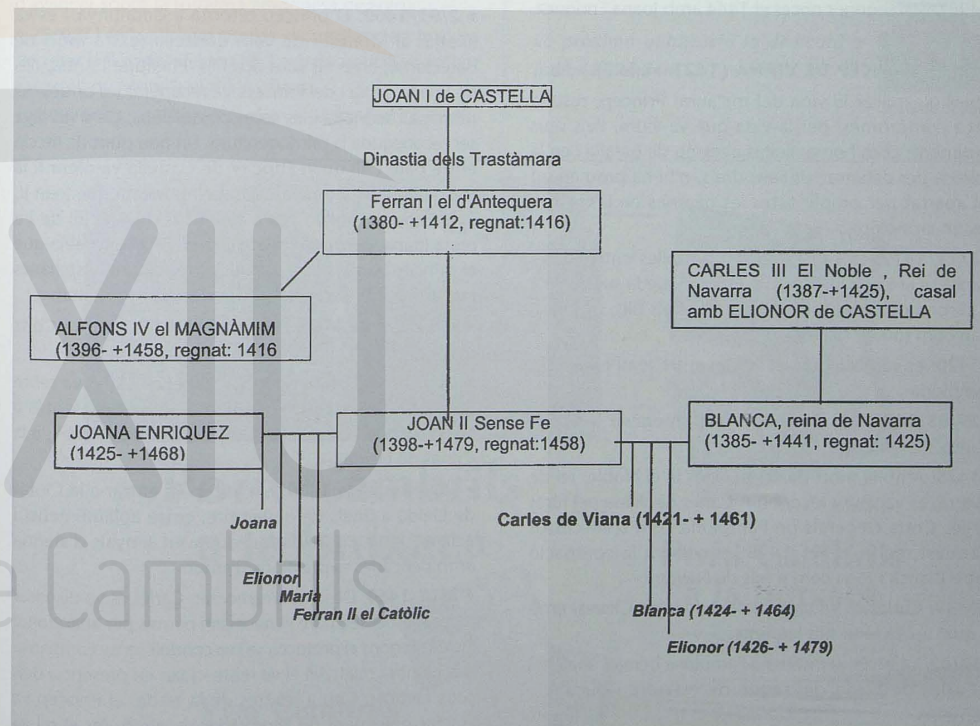
REPASANT LA HISTÒRIA

LES NOSTRES ARRELS

CAPITOL XII:

Carles Príncep de Viana

Cases Reials d'Aragó-Catalunya-Navarra. Interregne compromís de Casp



FERRAN I el d'Antequera

Fill de Joan I (Rei de Castella), casat amb Elionor-Urraca d'Alburquerque.

El 2 de juny de 1412 es va signar el Compromís de Casp pel qual Ferran de Trastàmara, que havia rebut el suport directe del papa Benet XIII (el papa Luna) va ser designat comte de Barcelona, rei d'Aragó, València, Mallorca, Sicília, Sardenya i Còrsega. El Compromís va significar la introducció d'una nova dinastia, la castellana, a una Catalunya dividida entre urgellistes i antiurgellistes.

ALFONS IV el MAGNÀMIM de Catalunya V d'Aragó

Fill de Ferran I d'Antequera casat amb Maria de Castella (cosina germana).

1442: duren el regnat d'Alfons IV es va mantenir la política d'expansió mediterrània de la Corona catalana-aragonesa. Conquereix definitivament Nàpols, on va fixar la seva residència. A la seva mort va ser succeït pel seu germà JOAN II ja que no tenia descendència.

JOAN II Sense Fe

Rei de Navarra (1425), Comte de Barcelona i Rei d'Aragó, València, Mallorca, Sicília i Sardenya (1458-+1479). Fill de Ferran I i d'Elionor d'Alburquerque. Casat en primeres noces el 1420 amb Blanca I, reina de Navarra (1425), i en segones noces el 1444 amb Joana Enríquez.

CARLES PRÍNCIP DE VIANA (1421-+1461)

Haver d'explicar la vida del malaurat Príncep, resulta força compromès, per la vida que va viure. Pels seus sentiments com home, lluites al camp de batalla i en la política per defensar els seus drets, n'hi ha prou en un sol apartat per omplir totes les pàgines de la revista. Resum cronològic:

- **5/11/1419:** es van celebrar esposalles entre Joan i Blanca, a la vila d'Olite. Es va establir que la successió a la corona de Navarra correspongués als fills, no pas a Joan com fou en realitat.
- **1420:** es van celebrar les bodes entre Joan i Blanca a Pamplona
- **29/05/1421:** Naixement del fill primogènit de Joan i Blanca.
- **1425:** Amb la mort de l'avi, Carles III el Noble, rei de Navarra, es va veure reconegut Carles de Viana pel Jurat de les Corts Generals de Pamplona com a successor d'aquest regne 15/05/1428: es celebra la coronació entre Blanca i Joan com a reis de Navarra.
- **1439:** Carles es va casar amb Agnès de Cleves, amb la qual no va tenir fills legítims.
- **17/02/1439:** Es va instituir a Pamplona hereter universal a Carles de Viana del regne de Navarra i ducat de Nemours.
- **1440:** el testament de Balnca va resultar confús, en el

qual nomenava hereu el seu fill Carles, però el pregava de no prendre el títol de rei sense el consentiment del seu pare. Va disposar també que si el príncep moria sense successió, es succeís a la princesa d'Astúries, Blanca, i en el seu defecte, la infanta Leonor, condensa de Foix.

- **1/04/1441:** Mort de Blanca a Castella, on havia anat pel casament de la seva filla Blanca amb el príncep Enric de Castella (futur Enric IV).
- **1442:** Des que va morir Blanca, Joan continuava al front del govern i del Regne, tot i haver-se pactat en les capitulacions matrimonials que al morir Blanca la succeís el Príncep Carles.
- **1444:** el Príncep ja tenia una 23 anys quan es va efectuar el segon matrimoni de Joan amb Joana Enríquez, filla de l'Almirall de Castella, va influir de tal mode en l'ànim del rei, que en breu aquest va començar a manifestar cert desestima pel príncep, lluny d'anomenar-lo hereter seu es va originar una lluita sanguinària entre pare i fill.
- **1451:** Navarra es va dividir en dos bandes, en la lluita Joan va aconseguir capturar al seu fill (va ser en la lluita de Aybar).
- **13/05/1452:** Es va signar al concòrdia en virtut de la qual va ser alliberat i lliurat als quaranta representants de les Corts d'Aragó quedant en llibertat (al cap d'un any i mig).
- **2/01/1460:** El príncep retornà a Catalunya i es va allotjar al Monestir de Valls donzella (extra murs de Barcelona), amb els seus dos fills, Philippe i Anna, fills de Briana de Va i del Príncep. Va recuperar les brides del principat de Viana i les seves possessions, però no li va ser reconeguda la primogenitura. Un nou punt de fricció entre pare i fill quan Enric IV de Castella va oferir-li la mà de la seva germanastra Isabel, princesa que Joan II, i els Enríquez volien per a l'infant Ferran, el fill de la reina Joana, germanastre de Carles. El rei es malfia que el príncep hagués acceptat les proposicions castellanes i va ordenar la detenció, acusant-lo de deslleialtat.
- **Setembre de 1460:** Joan II presideix a Lleida les Corts dels Estats.
- **Octubre de 1460:** estan Carles a Barcelona va rebre una carta del seu pare ordenant-li que es presentés a Fraga, ja que l'excliusiu objecte era el de prendre'l, a la Ciutat de Lleida.
- **Novembre de 1460:** el Príncep va entrar a la Ciutat de Lleida a finals de novembre, entre aplaudiments i aclamacions. Els lleidatans donaven senyals d'alegria amb delicades expressions d'amor.
- **2/12/1460:** Després d'esmorzar, Carles es va disposar a obtenir del seu pare el necessari permís per abandonar Lleida. Segons el protocol, se'l va conduir sense companya a la cambra reial. Allí el va rebre <Joan en presència dels seus favorits. Cap a les tres de la tarda, el Príncep va tractar novament de acomiadar-se, aleshores el rei va canviar d'actitud i se'l va emportar cap un racó de

l'habitació i allí van parlar un moment en veu tan baixa que ningú va saber mai el que van dir-se. De sobte Joan va alçar la veu, es va abalançar sobre el Príncep i li va posar les mans al coll declarant-lo el seu presoner. Immediatament el va lliurar als seus oficials en qualitat de detingut. Després va sortir de la cambra reial amb els llavis tremolosos i ranquejant.

Convençut de que la seva existència duraria mentre no mengés, arribada l'hora de sopar, es va negar a ingerir cap de les viandes que li van servir. Temia que l'enverinessin com quan va estar detingut per primera vegada al Palau de Tafalla. Per tornar-li la tranquil·litat el seu pare li va enviar l'infant Ferran, el futur rei Catòlic, molt nen encara (8 anys). Tan sols així compartint el sopar amb el seu germà menor, es va decidir a menjar.

• **6/12/1460:** durant quatre dies va romandre al Castell de Lleida. Com que no el creien prou segur el van traslladar continuament, del Castell de Lleida al d'Aitona i d'aquest al d'Ascó i després al de Morella. Les Corts de Lleida i els representants de Fraga es van apressar a demanar la llibertat del Príncep, ben poc després es revoltava Catalunya i davant l'amenaça que Mallorca, Còrsega i Sicília s'hi afegissin.

• **8/02/1461:** Es va produir l'aixecament a Barcelona

• **18/02:** set dies abans l'exercit català havia sortit de Barcelona, detinent-se a Tàrrrega, es va ordenar l'ordre d'avançar sobre la fortalesa aragonesa de Fraga.

• **25/02/1461:** Obligat per les circumstàncies, Joan va decretar la llibertat del seu fill. La grata notícia va arribar al castell de Morella el dia següent.

• **8/03/1461:** el Príncep Carles va passar per Cambrils,

la tarda de dissabte, l'endemà va sortir cap Tarragona i va creuar triomfalment Catalunya per anar a Barcelona en mig de l'entusiasme popular, aclamat com a lloctinent general del Principat i successor legítim de tots els regnes d'Aragó i Navarra, on es converteix en el símbol de l'oposició catalana a l'autoritarisme de Joan II.

• **23/09/1461:** va morir el Príncep als sis mesos i onze dies de fer la segona entrada triomfal a Barcelona. Si va sucumbir el verí o van acabar amb ell les seves dolences físiques, aquest fet constitueix un problema històric sense resoldre. La mort del Príncep va commoure la imaginació del poble català en termes de bogeria. Els catalans van creure que el Príncep havia sigut enverinat i van propagar la notícia de l'assassinat, segons alguns, pel metge Joan Verach, en complicitat amb la reina Joana Enríquez (mare de Ferran el catòlic) i segons altres va ser víctima de la tuberculosi, als 40 anys, d'una vida desgraciada.

• **1462-1472:** Els catalans van qualificar a Joan de parricida i d'enemic de la pàtria i immediatament es van llançar al combat per venjar al seu ídol. Deu anys va durar aquesta guerra que va jalonar de sang i ruïna les terres catalanes.

El fèretre va ser traslladat al Monestir de Poblet i dipositat al costat dels panteons reials.

La pròxima publicació la dedicaré a Indíbil i Mandoni.



Sr. Antoni Tufet



Porti Cambrils a la butxaca

Visa Cambrils



Visa Cambrils

Porti Cambrils a la butxaca

"La Caixa" treu la Targeta Visa Cambrils. La primera targeta que dis d'on ets. Només has de triar una de les dues imatges que t'ofereix i la modalitat de Visa que t'interessa més: Visa Qc, Visa Classic o Visa Electron. A més, pel fet de ser titular d'una Visa Caixa, et beneficiaràs de tots els avantatges de les targetes financeres de "la Caixa". Ara, vagis on vagis, ja pots portar amb tu la teva ciutat a la butxaca.

la Caixa

INFORMACIÓ I SERVEIS DEL CASAL

RECEPCIÓ D'ARTICLES PER FER LA PROPERA REVISTA
FINS EL DIA 15 D'OCTUBRE DE 2002

BALLS

L'hora del ball dels diumenges torna a l'horari d'hivern: de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

BALL AMB MÚSICA EN VIU

Mes octubre 2002:

5 d'octubre	Blanca
13 d'octubre	Pedro Alma
20 d'octubre	Noé
27 d'octubre	Marin

Mes de novembre 2002:

3 de novembre	Gabriel
10 de novembre	Noé
17 de novembre	Pedro Alma
24 de novembre	Blanca

CURS 2002/2003

El dilluns 7 d'octubre comencen les classes al Casal Municipal.

NOCES D'OR

Queda obert el termini per celebrar amb nosaltres els 50 anys de casats any 2002. Cal dirigir-se al Departament de Benestar Social.

VIATGES

Del 2 al 7 d'octubre viatge a Astúries, el programa del mateix inclou diverses excursions com per exemple la del Cangas de Onís, on es poden visitar els Llacs d'Enol, visita al poble de Llanes, als Pics d'Europa, a Potes, Gijón, Oviedo, Villaviciosa, Ribadesella, etc.

El preu del viatge és de 228 Euros i inclou Hotel de ***, règim de pensió complerta, autocar de luxe, etc.

JOCS

BINGO: Els dissabtes de 16,30 a 19,30 hores.

PESSEBRE VIVENT

Des del Casal s'està organitzant pel proper Nadal 02/03 un pessebre vivent amb l'objectiu de fomentar les relacions intergeneracionals.

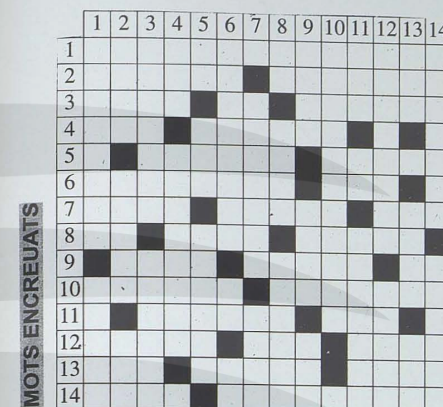
Tota aquella persona interessada en prendre part del mateix i, tingui de vuit anys en endavant, s'haurà d'adreçar a la Consergeria del Casal o bé telefonar al 977 79 51 92.

AMICS DE LA GENT GRAN DE CAMBRILS

SIGUES SOLIDARI, COL-LABORA AMB NOSALTRES!!!!

Si vols col·laborar amb una organització de voluntariat, que dedica la seva tasca a les persones grans, no t'ho pensis més i truca'ns al telèfon 977 795295

Entreteniments



MOTS ENCREUATS

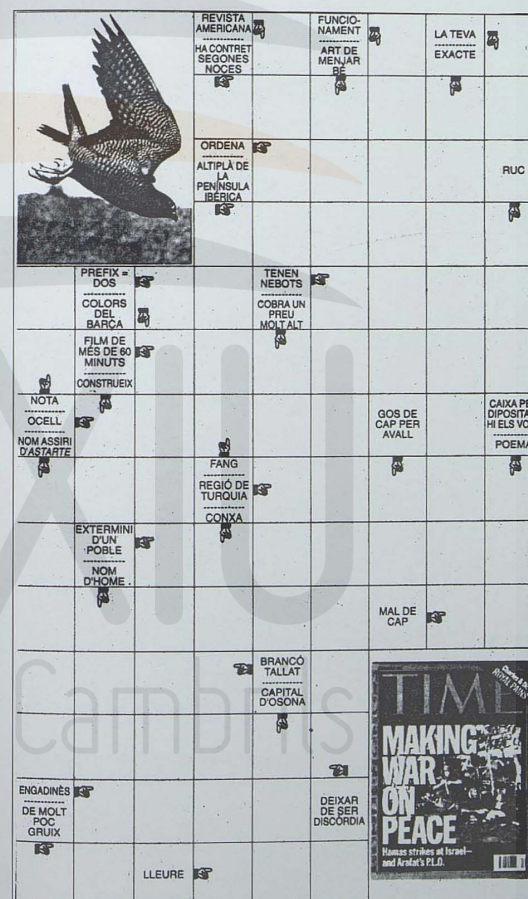
HORIZONTALS:

1.- Dispositiu per simular les acceleracions produïdes durant el llançament o el retorn d'un vehicle espacial. 2.- Posar a la disposició d'algu. Instruments de mesura de volums de solucions emprats en anàlisis volumètriques. 3.- Era d'exhibició obligatòria. Van en taxi. Regió del nord de França que correspon a una part de l'actual departament de Pas de Calais. 4.- És tota una senyora. Dit de les plantes de tija curta que sembla inexistent, de manera que les fulles neixen arran de terra, Cap de sur. L'est. 5.- Just enmig del dia. Sobre. Forma prefixada del mot grec *nyktos* que significa nit. 6.- Retrat de la *Monna Lisa*. Dos que canten. La vocal que té fred. 7.- No manté bones relacions amb la mare del seu marit. Ciutat del Sàhara, l'antiga Vila Cisneros. La gallina fa els ous. 8.- Símbol argentat. Una galleda. Deixar com mort. 9.- Nom oficial de Grus, poble de la Baixa Cerdanya. Fer sortir un os de la seva articulació. Dues terceres parts del dia. 10.- Facis música amb els llavis. Els pocs que queden descansen en museus. 11.- L'única del Canadà. No creu en l'autoritat política. Obstrucció intestinal, aguda o crònica, acompanyada de dolor. Conjunció. 12.- Caram! L'expansiva és perillosa. Imatge amb atributs divins. 13.- Deu francesos caragrats. N'hi ha dos ben diferenciats. Xoqui. 14.- Situat prop del cul. Menjaràs un boci.

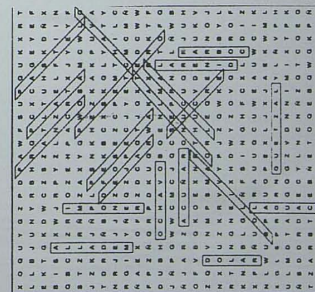
VERTICALS:

1.- Servei existent a les estacions de ferrocarril, d'autocars, als aeroports, etc., destinat a guardar provisionalment l'equipatge dels viatgers. Malla de pescar. 2.- Cadascun dels cinc magistrats elegits anyalment pels espartans per defensar els interessos del poble. Practicant del loga. Un alemany. 3.- Esportista olímpic. Individu d'un grup de pobles de la família bantu. 4.- Banda sonora del llamp. Ciutat mexicana. Angle de noranta graus. 5.- Placa d'Indonèsia. Estimo el propietari. Déu egipci del més enllà. 6.- Dona rablada. Una societat que gaudeix de molt bona salut. Poble de l'Alta Cerdanya. 7.- Comença a fer fred. La vestimenta pròpia de l'esportista. Forma prefixada que significa metzina. 8.- Les trobem a la Universitat de Barcelona. Estat dels EUA, on podem veure el Gran Llac Salat. Plantes de gran verdor i frondositat. 9.- Prohibit aparcar davant seu. Fluiixa. És un nu i ho serà tota la vida. 10.- Logater. Punt excitable. 11.- El petit dels Kennedy fent la vertical. La coalició que presideix l'Àngula. Material incombustible compost principalment d'asbest. 12.- Instrument per examinar l'orella. Alumne no-matriculat. 13.- El de la casa sempre és el més menut. Tres sense res. Resin. Oferta borsària. 14.- Posaven el cul a la cadira. Recullis desvalguts.

L'AUTODEFINIT



SOLUCIONS DELS ENTRETENIMENTS DEL MES ANTERIOR



POTI - POTI FOTOGRÀFIC

Secció de Bitllar del Casal



Sr. Anton Arbó, usuari del Casal, que ha fet més caramboles seguides en una sola tirada, 80 Caramboles

